

Vuosina 1957—60 havaittiin Merenkurkun pesimäpaikoilla yhteensä runsaat 200 ruokkia 12 eri luodolla. Yli 10 yksilön yhdyskuntia oli näistä 7. Puolitoista vuosikymmentä myöhemmin 1972—76 ruokkien yhteismäärä oli kohonnut yli kolminkertaiseksi, pesimäluotoja oli 20 ja näistä yli 10 yksilön kolonioita 12. Runsastuminen on ollut eri luodoilla melko epätasaita: toisilla (Berggrynnan, Synnertsberget, Pjutrgrund) määrä on likimain vain kaksinkertaistunut, toisilla (Skvättan, Gråskälsbådan, Yttre Glöppsten) taas moninkertaistunut. Kokonaan uusia pesimäluotoja on todettu 9, ja vain yhdeltä tilapäisesti asutulta karilta (Mellanklubb) sen ainoa pari on hävinnyt. Lisäksi saattaa olla joitakin uusia pikku yhdyskuntia, jotka eivät ole tulleet tietoon. Kannan kasvun epätasaisuus johtunee pääasiassa tarjolla olevien pesäpaikkojen määrästä: jos niitä on rajoitetusti, kasvu pysähtyy pian ja ylijäämälinnut hakeutuvat muualle.

Ruokkikannan kasvu Merenkurkussa on etupäässä hidasta palautumista ankarien jäätalvien 1939—42 aiheuttamasta romahduksesta, joka tuhosi Itämeren saaristossamme elpyminen oli nopeampaa ja hyvässä vauhdissa jo 1950-luvulla (GRENQUIST 1965, v. HAARTMAN ym. 1967), kun taas Valassaarilla kanta alkoi kasvaa ripeästi vasta 1960-luvun alussa (HILDÉN 1966). Vaikka maamme ruokkikannat ovatkin runsastuneet viime aikoina ilahduttavasti (paitsi Perämerellä), ne eivät useimmilla alueilla ole vielä saavuttaneet 1930-luvun tasoa; esim. Valassaarilla pesi 45—50 paria 1933 (TAXELL 1934). Sitä paitsi yksikin Itämeren kokonaisuudessaan jäädyttävä pakkas-talvi tai suuri öljykatastrofi voivat romahduttaa kannan uudelleen, ja palautuminen on lajin erittäin hitaan lisääntymistehon takia paikasta aina hyvin hidasta.

Summary: Recent development of the Razorbill population in the Quark

The population of the Razorbill *Alca torda* in the Quark, the narrowest portion of the Gulf of Bothnia, has been censused in 1957—60 and again in 1972—76. The numbers have increased threefold and several new colonies have emerged during this period (Table 1). The growth of the different colonies has not been even, probably because of differences in the availability of suitable nest sites.

The increase in numbers mainly reflects a slow recovery after the crash in early 1940s, caused by severe ice conditions in the Baltic Sea. This recovery took place earlier in the southern and southwestern archipelago of Finland than in the Quark, but in most areas the population has not yet reached the same level as in the 1930s.

Kirjallisuus

- GRENQUIST, P. 1965: Changes in abundance of some duck and sea-bird populations off the coast of Finland 1949—1963. — Finnish Game Res. 27:1—114.
- v. HAARTMAN, L., O. HILDÉN, P. LINKOLA, P. SUOMALAINEN & R. TENOVUO 1967: Pohjolan linnut värikuvin, vihko 7. — Helsinki.
- HILDÉN, O. 1966: Changes in the bird fauna of Valassaaret, Gulf of Bothnia, during recent decades. — Ann. Zool. Fennici 3: 245—269.
- TAXELL, C. G. 1934: Fågelfaunan på Valsörarna i Vasa skärgård. (Zusammenfassung: Die Vogelfauna der Inselgruppe Valsörarna im Schärenhof von Vasa.) — Ornis Fennica 11:5—13.

Minervanpöllö *Athene noctua** tavattu Suomessa

TIMO TÖRMÄLÄ

Helmipöllöksi määritetty pieni pöllö kiinnitti Jyväskylän yliopiston kokoelmissa biologian laitoksen opiskelijoiden huomion. Lähemmin tarkasteltaessa lintu osoittautui minervanpöllöksi, jota ei ole aikaisemmin ilmoitettu tavatuksi Suomen alueelta. Kokoelman yksilön silmiinpistävin tuntomerkki oli lähes höyhenpeitteettömät jalat. Pöllö oli merkitty saaduksi Muuramen Kalalahdesta 15.9.1901.

Laji pesii koko Euroopassa Brittein saarten pohjoisosia, Islantia ja Fennoskandiaa lukuun

ottamatta. Se on pesinyt Skoonessa 1939 ja tavattu siellä useasti 1940-luvulla.

Summary: Little Owl observed in Finland

A Little Owl, collected at Muurame in Central Finland on 15 September 1901, was found in the collections of Jyväskylä University. This is the first record of the species in Finland.

* = Rariteettikomitean hyväksymä havainto.